

[Birgitte Husmark]

lunger. Hvis de forebyggende bestræbelser, som vi ønsker, skal i gang, skal der en bred indsats til. Det må sundhedsministeren forhåbentlig også anerkende og tage et meget kraftigt initiativ til.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Selv om den primære sundhedstjeneste er den, der bruger langt den mindste del af sundhedsudgifterne, er det alligevel den, de fleste borgere kommer i kontakt med. På det område har tandlægerne heldigvis vist os, hvordan resultater kan nås. De har givet os alle sammen et eksempel til efterfølgelse.

Den primære sundhedstjeneste bør fortsat hvile på praktiserende læger, mener vi, altså ikke på kommunalt ansatte, men vi ønsker mere lokal indflydelse på praksisplanlægning, der ikke altid forekommer patientvenlig. Naturligvis ønsker også læger menneskelige arbejdsvilkår, og et af midlerne hertil er lægehuse. En følge af disse lægehuse er undertiden voldsomt lange afstande til nærmeste læge, ikke mindst i vagttidene, og da ambulancebetjeningen ofte er tilsvarende dårligt fordelt, skaber det ofte utryghed.

I hvert fald i Jylland har vi bestemt os for, at vi vil beholde den decentrale sygehusdækning vel vidende, at det koster, og at det betyder, at vanskelige tilfælde må behandles længere væk. Den tankegang kunne man måske overføre til debatten om transplantationer. Nu er det heldigvis en debat, der ikke er afklaret. Jeg synes heller ikke, der er grund til særligt at fremskynde den. Kommer der på et eller andet tidspunkt en aftale om, at man skal have transplantationer i Danmark, er det altså ikke givet, at alle specialer inden for dette felt skal findes netop i Danmark med vort relativt beskedne befolkningstal. Man kunne overveje et skandinavisk samarbejde.

Vi står fast på, at serviceniveaue i såvel sygehusvæsenet som den primære sundhedstjeneste skal afgøres lokalt. Vi tror, de mindre sygehuse kan indgå i et koordineret sundhedsvæsen, ikke mindst hvis man går i gang med med nogle af Lotzudvalgets anbefalinger og samtidig får en ny generation af overlæger, der er lidt mindre autoritetsbevidste.

Speciallægerne rolle i det system må analyseres og tilrettelægges. Vi tror, at ved en fornuftig planlægning kan de få en betydelig rolle i det fremtidige sundhedsvæsen.

Det er også klart, at der til ethvert sundhedsprogram hører forskning, dels for at lægerne kan holde deres viden ajour, dels for at fremskridtene kan fortsætte. Men det er lige så vigtigt at få resultaterne populariseret, så borgerne ved, hvilke forventninger de kan stille til sundhedsvæsenet. Trods alt kan ikke alting klares og slet ikke omgående.

Så havde jeg en fornemmelse af, at Grønlands sundhedssystem måske kunne trænge til en gennemgang, inden vi efter hjemmestyrets ønske afleverer ansvaret herfor til hjemmestyret. Vi har så også i dag fået at vide, at denne fornemmelse var temmelig rigtig. Jeg håber, jeg kan forstå ministerens udtalelse på den måde, at hun er indstillet på at finde en løsning.

Vort sundhedsvæsen, vil jeg gerne slutte med at sige, er ikke udsultet, og det er ikke dyrere, end det kunne forventes, men behovet er steget på grund af de tekniske muligheder, så man nu tager fat på nye områder, der før ansås for at være håbløse. Desuden gør de nye stoffer, at nye problemer opstår. Derved får man de uønskede ventelister og undertiden forventninger, der ikke kan opfyldes, og det kan betyde unødige skuffelser.

Derfor er der brug for mere åbenhed og klarhed i vort sundhedsvæsen. Derfor er der brug for initiativer nu, og Det Radikale Venstre agter meget hurtigt at fremsætte et beslutningsforslag herom.

Ib Jakobsen (FK):

Man oplevede den sædvanlige facon fra ministerens side, når det gjaldt om at lægge ansvaret fra sig. Det er da rigtigt, hvad ministeren siger, at sygehuskommunerne, amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner ikke skal fritages for ansvaret, når vi taler om nedskæringer og forringelser inden for sundhedssektoren. Vi kunne heller aldrig drømme om det, for amterne, hvad enten de ledes af borgerlige partier eller af Socialdemokratiet, er villige til at føre kniven videre; vi oplever, at man velvilligt i amtskommunerne viderefører de direktiver, som er blevet udstukket af regeringen.

Men der er jo ikke, som ministeren forsøger at illustrere det, tale om decentralisering. Hvis der skulle være tale om decentralisering, skulle der også være de økonomiske muligheder for amterne for at føre en fornuftig politik på sund-